

v lámání kopí za tendenční umění. Nehledě k tomu, že vidí celý vývoj umění německýma očima, a proto užívá terminologie německé, zahrnuje do „expresionismu“ i kubismus, purismus a konstruktivismus, je dojemný v kramářovsky vytrvalém boji za věc, kterou opouští už i jeho vyvolení, jež v Davu reprodukuje. Že umění nedojde k ničemu revolučně novému pouhým postavením do služeb nových idejí, vidíme nejlépe v Rusku na oficiálním „proletářském“ umění. Je na huntě. Jinak je Dav bystrý a bojovný časopis komunistických intelektuálů na Slovensku, jemuž dlužno přát plného zdaru.

Vít Nezval

*Nikdo ho nezval přišel sám
 Já jsem básník vám povídám
 Ach jeje jeje ach jeje
 Proč tedy píše eseje
 Vite Vite vy nevíte
 že to ani neumíte
 Básnictví hra je básník si hraje
 Jejej jejej jejej nesahej na esej
 K básni brk k eseji dláto
 Mluvíti stříbro mlčeti zlato.*

Bedřich Feuerstein

*Fritz der wundervolle
 Baut in der Fern allein
 Seine Bauten sind olle
 Wie aus Feuer & Stein*

*(Překlad — Übersetzung)
 Od chladného děcka nud
 To nikdo nečekal
 Co nezřeno doposud
 Že kámen se ohněm vzňal.*

Českého Honzla myšlenka napadla
 Vysvobodit Múzu divadla
 A těšil se že až ji vysvobodí
 Novou scénu s Múzou světa zplodí
 Múza kluka nemá Honzl smutkem ztich
 Že prý sterilní byl nejmíň jeden z nich.

Jaroslav Seifert

Známo je že Seifert
 Minulost svou přeškrtn
 Prý není hodno poety
 Za sebou stáhnout rolety
 A psát jak Teige písk
 Pro Pásmo Host a Disk
 Pro muže co je literát
 Je to rozhodnutá pře
 Neboť lze všechno zapírat
 Když básník se nezapře

Zdeněk Viktor Kalista

Slavík vltavský co falešně hvízdá
 Milenců radostí spíš zkalí sta
 Nejsou jen cizí i původní jsou hnízda
 Marně své hledá ptáček Ž. Kalista
 Konečně našel jakýs tón nejtišší
 Kalistova jediná je to kvalita
 Šeptanou píseň nikdo neslyší
 Nehaňte jeho varyta jeť nejmíň rarita

Teige čti po francouzsku též
 Je kritikem a básníkem a malířem je též
 Programy kouzlil střídal moudrá zrna sil
 Nekosil jen sil a sil dokonce devětsil
 Všem manifestům dal své imprimatur
 Po celém světě svých pět miniatur
 V reprodukcích nespočetných tisk
 Naposled pak ve sportovním triku
 Do světa vrhl nádherný svůj disk
 Heslo je Teige a tisíc vykřičníků
 ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Poetismus

Prý rodí se poeti z Múz
 A z poetů poetismus
 Oboje je hříčka slovní
 Kdo však Múzy ty oplodní
 Když někdo táta je někdo dědek
 Nic není nového bůh mi svědek
 Něco se rozchází a něco klapě
 Auto má sto tohle jen 9 HP

Reklama Tvorbě

To nejsou profesoři leč zmlazení slavíci
 V Tvorbě tvorbu svoji slavíci
 Otokar Fischer Goetz i Teige tu
 By hodili do hlubin Taygetu
 Každého kdo ještě nevěří sám
 Že všechno je Šalda anebo klam
 Trhají bijí se prou a rvou

*Kusadla doklad jsou zdraví
Ostatně až si je vylámou
Nakladatel to spraví*

(Host 5, č. 1—3, říjen—prosinec 1925)

F. C. Weiskopf: PRYČ S KARBANICTVÍM
(Poctivý ferbl)

„Nelze chtít od ženy, aby porodila kolibříka. Nelze chtít od hudebníka, aby řešil svět. Lze ho vybídnouti, aby zpíval. Aby zpíval krkem dvacátého století...“

Vítězslav Nezval, Falešný mariáš.

I.

Nelze chtít od ženy, aby porodila kolibříka. Nelze chtít od mladého básníka, aby se schoval mamince za sukně a zůstal skromně v pozadí neznáma...

Ne, nelze...

A proto šel A. C. Nor, mladý, nadaný básník do 28. října, aby si razil cestu k lesklým výšinám literární slávy. Nelze mu to zazlívat, zpíval jednoduše krkem dvacátého století.

A protože nelze též chtít od mladého umělce, aby řešil tento tak úžasně komplikovaný svět, odvrátil se pak vůbec od tisku a politiky a šel do redakce Hosta.

Inu: nelze chtít od ženy, aby porodila kolibříka. Nelze chtít od mladého nadaného básníka, aby se schoval mamince za sukně a zůstal skromně v pozadí neznáma.

II.

Co je dovoleno jednomu, nemůže být zakázáno druhému. Od Františka Kovárny se také nemohlo chtít, aby porodil kolibříka, a proto šel i Kovárna za svým štěstím a za svou slávou, totiž do 28. října.

Inu...